

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven. (Vedrørende statens tilskud til de anerkendte sygekasser samt vedrørende begravelseshjælpen fra sygekasserne).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4389; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2554).

Formanden: Sammen med denne sag behandles den følgende sag på dagsordenen:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring, om forhøjelse og pristalsregulering af tilskud til sygekasser [af Ragnhild Andersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4087; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2420).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Mærk: De to spørgsmål, regeringsforslaget omfatter, har gentagne gange været rejst overfor den højtærede arbejds- og socialminister af De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark, og jeg takker den højtærede minister, fordi de rejste ønsker nu inødekommes. Jeg vil ikke benægte, at den foreslåede forhøjelse fra 2 til 4 kr. pr. ubemidlet nydende medlem betyder en hjælp for kasserne, selvom den set i forhold til de stadig stigende udgifter er ret ringe. Forhåbentlig kan forhøjelsen, selvom det kun kan blive i begrænset omfang, indvirke på den forhøjelse af medlemsbidraget, som desværre alle kasser står overfor at skulle gennemføre netop nu på grund af den nye lægeoverenskomst, som betyder en meget væsentligt udgift for sygekasserne.

Det kan selvfølgelig diskuteres, om den foreslåede forhøjelse af tilskuddet på 2 kr. er den rigtige, eller om man eventuelt skal gå længere tilbage med udgangspunktet, som jo er pristallet i 1939; men da forholdet, såvidt jeg ved, ligger således, at både forhøjelsen af tilskuddet og ændringerne i begravelseshjælpen er godtaget af de danske sygekassers ledelse, skal jeg undlade at foreslå at gå længere på dette felt, end forslaget anviser.

Når vi nu fra lovgivningens side på et enkelt punkt er i færd med at øve en vis retfærdighed overfor sygekasserne, så mener

jeg og mit parti, at der også er et andet spørgsmål, man bør se på, og det er medicinspørgsmålet. Mit parti — det fremgår bl. a. at vort arbejdsprogram — har den opfattelse, at det er rimeligt og retfærdigt, at når der ved lov pålægges alle landets sygekasser pligt til at yde tilskud til særlig betydningsfuld medicin, må den naturlige konsekvens heraf være, at staten yder et tilskud på 25 pct. af udgiften hertil, på akkurat samme måde som staten yder tilskud til andre lovpligtige sygekasseydelse. Jeg må måske i denne forbindelse udfra mit kendskab til sygekassebevægelsen have lov at sige, at der er en grænse for, hvor højt et medlemsbidrag sygekassernes medlemmer kan bære. Denne grænse er nu ved at være nået. Forhøjes bidraget yderligere, risikerer vi at måtte overføre vore dårligst stillede medlemmer til bidragydende medlemsret, hvilket hverken sygekasserne eller det offentlige kan være tjent med, fordi det i mange tilfælde vil medføre, at kommunerne må betale sygehjælpen. Et stats-tilskud til særlig betydningsfuld medicin vil efter sygekassernes egen opgivelse beløbe sig til 2,7 mill. kr. om året. Der er ingen tvivl om, at et sådant statstilskud vil være en hjælp til alle kasser, men særlig betydningsfuldt tror jeg det vil være for de 600 landsygekasser, som før 1. juli 1951 overhovedet ikke ydede noget tilskud til medicin, men som ved medicinlovens ikrafttræden pr. 1. juli 1951 blev tvunget til, blev pligtige at yde medlemmerne 75 pct. af udgiften til medicin. Jeg vil gerne sige, at mit parti lægger vægt på, at dette spørgsmål løses nu i forbindelse med det foreliggende forslag, og af den grund, og af flere andre, vil jeg til sin tid foreslå, at lovforslaget behandles videre i et udvalg.

Jeg skal ved denne lejlighed afholde mig fra at gå nærmere ind på sygekassernes berettigede ønsker om en forbedring af dagpengeforsikringen og den gennemgribende revision af folkeforsikringsloven, som trænger sig mere og mere på, fordi de gældende lovbestemmelser er forældede og i høj grad hemmer sygekassernes virksomhed; men så meget vil jeg sige herom, at såfremt regeringen ikke viser et initiativ på dette område, vil mit parti tage hele dette spørgsmål op.

Ændringerne i sygekassernes begravelseshjælp betyder ikke nogen udgift for staten, da udligningen sker indenfor selve syge-